

„Má se čl. 56 odst. 1 ES (čl. 73b odst. 1 ES v době, kdy nastaly sporné skutečnosti) vykládat tak, že je zakázáno omezení vyplývající z předpisu členského státu (v projednávaném případě Belgie) o dani z příjmu, podle kterého jak dividendy z akcií společností se sídlem v tomto členském státě, tak dividendy z akcií společností, které nemají sídlo v tomto státě, u akcionáře podléhají téže jednotné sazbě, ale u dividend z akcií společností, které nemají sídlo v tomto státě, není přípustněno započtení srážky daně u zdroje provedené v tomto jiném členském státě?“

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná rozsudkem Gerechtshof Amsterdam ze dne 30. listopadu 2004 ve věci Uroplasty B.V. proti Inspecteur van de Belastingdienst/Douane district Rotterdam

(Věc C-514/04)

(2005/C 57/29)

(Jednací jazyk: nizozemština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla rozsudkem Gerechtshof Amsterdam (Nizozemsko) ze dne 30. listopadu 2004 ve věci Uroplasty B.V. proti Inspecteur van de Belastingdienst/Douane district Rotterdam, který došel kanceláři Soudního dvora dne 15. prosince 2004, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Gerechtshof Amsterdam žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách:

1. a) Je třeba vykládat položku 9021 SCS tak, že výrobek, který sestává ze sterilních bílých polydimethylsiloxanových vloček a který byl vyvinut speciálně a je určen výlučně pro využití jako medicínský chirurgický implantát, může být zařazen do této položky?
- b) Pokud ano, do které podpoložky položky 9021 SCS má být zařazen?
2. Může být výrobek, pokud není v projednávaném případě možná položka 9021, zařazen do položky 3926 SCS?

3. Pokud ne, pod kterou jinou položku se zařadí podle výkladu SCS?

Žaloba podaná dne 21. prosince 2004 Komisí Evropských společenství proti Řecké republice

(Věc C-518/04)

(2005/C 57/30)

(Jednací jazyk: řečtina)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 21. prosince 2004 žaloba podaná proti Řecké republice Komisí Evropských společenství zastoupenou Michelem Van Beekem, právním poradcem a Minasem Konstantinidisem, členem právní služby Komise.

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr:

- konstatoval, že Řecká republika tím, že nepřijala opatření nezbytná k zavedení systému přísné ochrany zmije druhu *Vipera schweizeri* na ostrově Milos za účelem předcházení veškerému úmyslnému rušení tohoto druhu, zejména během reprodukčního období, kdy jsou novorozené zmije závislé na matce, a během zimního spánku, jakož i za účelem předcházení veškerému ničení nebo poškozování míst rozmnožování nebo zdrojů potravy, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 12 odst. 1 písm. b) a d) směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin (!);
- uložil Řecké republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty:

Cílem směrnice Rady 92/43/ES ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin je přispět k zajištění biologické rozmanitosti zachováním přírodních stanovišť, jakož i volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin na území členských států, na které se vztahuje.

Žaloba Komise se týká toho, že Řecká republika nepřijala a neuplatňuje systém přísné ochrany zmije druhu Vipera schweizeri na ostrově Milos.

Komise navrhuje, aby Soudní dvůr určil, že Řecká republika tím, že nepřijala opatření nezbytná k zavedení systému přísné ochrany zmije druhu Vipera schweizeri na ostrově Milos za účelem předcházení veškerému úmyslnému rušení tohoto druhu, zejména během reprodukčního období, kdy jsou novorozené zmije závislé na matce, a během zimního spánku, jakož i za účelem předcházení veškerému ničení nebo poškozování míst rozmnožování nebo zdrojů potravy, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 12 odst. 1 písm. b) a d) směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin.

(¹) Úř. věst. L 206, 22. července 1992, s. 7.

Opravný prostředek podaný dne 22. prosince 2004 D. Meca-Medinou a I. Majcenem proti rozsudku vydanému dne 30. září 2004 Soudem prvního stupně Evropských společenství (čtvrtým senátem) ve věci T-313/02, D. Meca-Medina a I. Majcen proti Komisi Evropských společenství, podporované Finskou republikou

(Věc C-519/04 P)

(2005/C 57/31)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byl předložen dne 22. prosince 2004 (fax ze dne 20.12.2004) opravný prostředek podaný D. Meca-Medinou a I. Majcenem, zastoupenými J.-L. Dupontem a M.-A. Lucasem, advokáty, proti rozsudku vydanému dne 30. září 2004 Soudem prvního stupně Evropských společenství (čtvrtým senátem) ve věci T-313/02, D. Meca-Medina a I. Majcen proti Komisi Evropských Společenství, podporované Finskou republikou.

Účastník řízení podávající opravný prostředek navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil rozsudek Soudu ze dne 30. září 2004 ve věci T-313/02, proti kterému je podán opravný prostředek;
- vyhověl návrhům předloženým žalobci u Soudu;
- uložil Komisi náhradu nákladů obou řízení.

Důvody opravného prostředku a hlavní argumenty

Rozsudek Soudu prvního stupně porušuje články 49, 81 a 82 Smlouvy o ES tak, jak jsou vykládány Soudním dvorem.

Zaprvé měl Soud neprávem za to, že se tato ustanovení uplatní pouze na pravidla stanovená v oblasti sportu, která se týkají hospodářské stránky sportu s výjimkou čistě sportovních pravidel. Soudní dvůr nestanovil takovou obecnou výjimku čistě sportovních úprav z oblasti působnosti ustanovení Smlouvy, přičemž se tato výjimka omezuje na pravidla týkající se složení a vytváření národních družstev.

Soud měl rovněž neprávem za to, že antidopingová úprava vychází z čistě sportovních posouzení, zatímco přijal, že taková úprava může sledovat hospodářský cíl. Tímto Soud provedl věcně nesprávná skutková zjištění, protirečil si v ostatně nedostatečném odůvodnění a nesprávně právně posoudil skutkový stav.

Kromě toho Soud, když měl za to, že sporná úprava nespadá do oblasti působnosti článků 81 a 82 Smlouvy o ES, tyto články porušil.

Konečně Soud porušil procesní pravidla a konkrétněji práva obhajoby, když usoudil, že analýza sporné úpravy učiněná Komisí v jejím zamítavém rozhodnutí ohledně stížnosti je zbytečná, zatímco z tohoto rozhodnutí vyplývá, že Komise měla za to, že tato úprava skutečně spadá do oblasti působnosti ustanovení Smlouvy o ES. Tím Soud porušil práva obhajoby účastníků řízení podávajících opravný prostředek, kteří nemohli uplatnit své stanovisko k této otázce.